

101
изработеното му с тънка резба кресло от орехово дърво. Жан стоеше изправен с величествената си осанка и гордо издигаше чело. Белите коси обграждаха като снежен венец червеното му лице. Яносините му зеници гледаха ясно и прямо, право пред себе си.

- Чети, - каза кратко папата.

Секретарят разгъна пергаментата и почна:

In Dei nomine Amen. Anno Domini MCCX tempore Gregorii Pape noni e domini Frederici imperatoris. Indict. ij. die v. intrante mense aprilis. Actum infra nos: Johannes de Brienne, filius Gaudis de Brienne...

След като изреди имената на договорящите и свидетелите, секретарят спря. Понс дьо Лион дигна ръка, че ще говори:

- От името на високия регент Нарис дьо Туси. Точка първа. Бароните на Константинопол молят високия господар Жан дьо Бриен да приеме венеца на империята, за да бъде настойник и поддържник на малометния император Бодуен до навършването на двадесет годишната му възраст. Жан дьо Бриен ще носи титлата император и ще управлява властта докато е жив. След пълнолетието на младия Бодуен, Жан дьо Бриен ще получи като феодално кралство Никея и земите, които френските държат в Азия, с изключение на херцогство Никомедия, което ще принадлежи на Бодуеновата корона. А за своите лични наследници, Жан дьо Бриен ще може да избира между земите отсам или оттатък Босфора. Или Никея, или земите на Тодор Комнен, заедно със земите на деспот Слав, чак до Димотихон, Адрианопол, херцогство Филипопол и наследството на Стрезомир: Охрид, Скопие, Просек...

Папата се намеси. Лицето му бе строго и недоволено.

- А защо до Адрианопол само?

- От там почват земите на Иоан Асен и ние не желаем да влизаме в распри с него.

Григорий Девети сви вежди и млъкна. Понс дьо Лион продължи:

- Когато Жан дьо Бриен възвърне тези земи на империята и си из-